

De mâine

Claraz

De mâine, străzile imi vor părea
Mai triste.

Mergând alături de un gol,
Pe care l-ai lăsat sa mă urmeze
Îți pierzi pașii pe alte zări...
Cine o să te mai privească
Când te rimelezi pe gene?
Cine o să te mai iubească
Dincolo de toate lumile?
Pentru mine ai fost măreață
Când stăteai pe pieptul meu
Dar te-ai ridicat pe vârful
Și te-ai dus spre nicăieri...
Când tu, astăzi, mă ucizi,
Tu renaști tot mai frumoasă
Mai adânc, la mine-n vis...
Eu de mâine nu mai am
Acea gleznă subțirică
Si privirea cea timidă
Printre genele mărunte.
Nici parfumul tău de vară
N-o sa mai persiste aici.
Tu te duci, tu, vânt de vară...
Si pe vârful te ridici.

Eu n-o să-i mai vad de mâine
Genele și ochisorii
Tatuajul de la gleznă
Si fardații obrăjori.
Vrea să meargă libertină
Brațele să și le-agăte
De alți umeri, alte brațe...
Și mă-ntreb acum... De mâine
Va mai fi unul ca mine?